

ANDUSTRY *news*

NR. 2 | DECEMBER 2015

ANDUS GROUP SERVING THE INDUSTRY

ANDUS *group* companies:

Manufacturing

FIB Industries

Gouda Refractories

Nedstaal Special Steel

Van Voorden Castings

Services & Maintenance

Gouda Vuurvast Belgium

Gouda Vuurvast Services

Gouda Feuerfest Deutschland

ISS Projects Slovakia

Lengkeek Staalbouw

Contracting

Armada Janse

Armada Mobility

Armada Rail

HSM Offshore

HSM Steel Structures

RijnDijk Construction

HET DRAAIT OM DE MENS

Het is al vaker gememoreerd: de werkmaatschappijen van Andus Group zijn een toonbeeld van de Nederlandse maakindustrie. Ambacht en vakmanschap gaan hand in hand met de modernste productietechnologie en hoogste kwaliteitsmaatstaven. Daarbij draait het uiteindelijk om 'de mens', het belangrijkste kapitaal van de onderneming. Om de motivatie en inzet van de medewerkers, hun ervaring en expertise.

In deze Andustry news staan daarom onze medewerkers centraal. We laten een aantal 'oude rotten' uit het vak aan het woord. Samen goed voor honderden jaren werkervaring. Zij hebben intensief meegebouwd aan de groei van Andus Group en staan hun mannetje nog steeds. Daarbij zorgen ze ook voor de overdracht van hun vakkennis. Dat is essentieel. Want de jeugd heeft de toekomst en zal voor de continuïteit

van de groep moeten zorgdragen. Vandaar dat Andus Group stevig investeert in de samenwerking met scholen en graag leerlingen opleidt. Deze ambitieuze, veelbelovende jongeren laten we in deze krant ook hun verhaal vertellen. In het verlengde daarvan nemen we u mee naar Ghana, waar Andus Group een belangrijke bijdrage levert aan de bouw van een praktijkschool voor vakonderwijs. En over 'goede

doelen' gesproken: de Ronde van Nedstaal was ook dit jaar weer een groot succes. Dankzij de inzet van vele vrijwilligers en sponsors konden we het Jeugdsportfonds blij maken met een mooie cheque.

Veel leesplezier!

Tom van Rijn
Directievoorzitter

VASTGEVROREN HANDEN EN GEZANG IN DE WERKPLAATS

Harry van Heugten (62), Tiny Tijsen (58) en Jos Rutten (59) werken bij RijnDijk Construction Zuid. Ze hebben het ontstaan van Andus Group vanaf het begin meegemaakt want bij de oprichting in 1997, werkten ze al ruim 20 jaar bij de voorloper van het bedrijf. Harry begon in 1972, Tiny in 1974 en Jos in 1975. Mannen van staal blijkt wel uit hun woorden.

Alle drie begonnen ze als bankwerker en trekken nu de kar in de productie. "Ja, vroeger ging het allemaal veel gemakkelijker", beginnen ze lachend met hun verhaal. "Toen waren we nog jong hè? Konden we veel meer. Maar zonder gekheid, er is enorm veel veranderd. We deden alles met de hand, lagen soms met de knieën op de grond. Ook in de

winter als er sneeuw binnen lag. Ja je gelooft het niet, maar het was dan steenkoud in de werkplaats en je handen vrozen vast aan het staal. Dat ene olieachteltje kon dat echt niet voorkomen. Het was bikkelen en improviseren. Elkaar helpen als er een balk getild moest worden. Ja, dat ging stukken sneller dan alles maar moeten hijsen met de kraan. Al die

hulp- en beschermmiddelen hadden we niet. Begrijp ons niet verkeerd, het is goed dat er nu zo'n aandacht voor Arbo is, maar ongecompliceerd samen de schouders eronder zetten, had ook wel wat."

Plezier op en na het werk

"Die camaraderie missen we wel. De vriendschap. Wat hebben we samen gevoetbald en gevolleyd. Gewoon tussen de middag, maar ook na het werk. Er waren hele toernooien en iedereen deed mee." "De mannen" worden steeds enthousiaster bij het ophalen van de herinneringen. "Pingpongen, tafelvoetbal, toepen en rikken. Een ton bier trakteren. Ja,

het was echt gezellig. Er werd nog gezongen in de productie! Moet je dat nu eens proberen, dan denken ze dat je gek geworden bent. Ach ja, we zouden nu toch alleen nog maar met een rollator mee mogen doen." En er wordt weer gelachen.

Trucjes overbrengen

"Het is zakelijker geworden en het werk is duidelijk veranderd. Je bent nu met allerlei projecten tegelijk bezig. Vroeger werkten we eerst een project af voordat we aan iets nieuws begonnen en maakten alles zelf. Nu worden er veel meer half-fabrikaten geleverd die we samenstellen en aflassen. In die zin is het

oude vakmanschap ook wat aan het verdwijnen. Dat proberen we nu wel nog over te brengen op 'de jonkies'. Alle handigheidjes die we geleerd hebben, de fijne kneepjes van het vak. Een groter probleem is dat er nog maar zo weinig jongeren voor de metaal kiezen. Hier in de omgeving maar acht! En uit die vijver vist iedereen."

Niet vervelen

Over vissen gesproken ... al zicht op het pensioen? De heren zuchten. "Ongelofelijk, elk jaar komen er weer een paar maanden bij voordat we met pensioen kunnen. We mogen nu rond de 66-67 jaar. Dus

dat duurt nog wel even. Straks hebben we dus elk zo'n 50 – 55 jaar gewerkt. Dat is nogal. Maar nee, vissen gaat het niet worden." Harry zal zich met nog meer energie op de heemkundekring storten. Landkaarten digitaal maken en archieven en kadasters napluizen. Tiny – na 37 jaar vrijwillig brandweerman te zijn geweest – zal verder gaan met 'slachtoffer spelen', fitness en zijn volière. En Jos ten slotte zal meer tijd hebben om vlooiemarkten en garage sales af te lopen en hekjes en poortjes te maken. Tsja, het bloed kruipt ...

VADERLIJKE TROTS

Zoals vrijwel elk bedrijf in Nederland heeft FIB Industries te kampen met een vergrijzend personeelsbestand en ziet het steeds minder jongeren voor 'de metaal' kiezen. In plaats van bij de pakken neer te zitten, heeft FIB contact gezocht met de onderwijsinstellingen in de buurt. Elk jaar wordt met drie leerlingen een BBL-leerwerkovereenkomst afgesloten met als doel hen daarna in dienst te nemen. Dat klinkt heel beredeneerd en zakelijk, maar dan heb je niet de vaderlijke trots bij de halchef gezien als 'zijn jongen' z'n diploma uitgereikt krijgt.

Aan tafel zitten Franke Algra (19), Dennis Heeroma (21), Sjirk Hansma (21) en Erwin Radersma (28). Sjirk en Erwin hebben inmiddels een dienstverband bij FIB en Franke en Dennis zijn pas begonnen met het opleidingstraject. Alle vier volgen of hebben de opleiding constructiebankwerker niveau 3 gevolgd bij ROC Friese

Poort. Het zijn vier ambitieuze jongens die graag willen uitblinken in hun vak.

Serius genomen

"Als je hier binnenkomt, word je heel goed opgevangen. De eerste tijd krijg je wat proefopdrachten zodat ze kunnen kijken wat voor vlees ze in de kuip hebben. En

ja, dan merk je meteen wel het verschil tussen werkstukjes op school maken zoals een terras-kacheltje ten opzichte van het echte werk wat hier gebeurt. Niet alleen onze praktijkbegeleider, maar werkelijk alle collega's staan klaar om je tips te geven. Als je wat staat te stuntelen, krijg je direct tips hoe je het beter of makkelijker kunt doen. We worden echt serius genomen en als volwaardige collega beschouwd. Die nog wel wat moet leren ja."

Verder leren

"Het is net hoe je er zelf in staat, maar wij willen echt zoveel mogelijk leren. Vandaar dat we alle vier – naast de reguliere opleiding van Franke en Dennis – extra las-certificaten willen halen. Dat konden we hier in de buurt doen, maar de opleiding in Groningen was beter aangeschreven. Nu gaan we elke vrijdag naar die praktijkschool toe, dat vond 'de baas' een prima idee. Dus ze investeren echt in ons en dat wil je natuurlijk terugbetalen."

Trots

Sjirk weet nog goed dat hij zijn diploma haalde en zijn leerwerkovereenkomst werd omgezet in een dienstverband: "Ja, dat was een heel lekker gevoel. Natuurlijk weet je door de functionerings-gesprekken wel dat het goed gaat, maar als je dan én je diploma haalt én meteen een baan hebt, is het wel kicken. Iedereen in de hal leeft dan ook echt met je mee."

Betere afstemming

Wat er beter kan? "Dat is toch echt de afstemming van de school op de praktijk. De school zou zich echt beter moeten verdiepen in hoe het in de praktijk gaat. Je krijgt een hele dikke map mee van de dingen die je moet doen en kennen. En dan moet je af en toe hele verslagen schrijven over hoe je een product maakt. Dat valt dan niet altijd mee. Kom kijken! We zijn aan het werk, maken het waar in de praktijk!"

AMBITIEUZE JONGENS BINNEN EN BUITEN

Nick van Zanten (20) en Marlon Almeida (19) zaten bij elkaar op school. Hun wegen scheidden zich, maar nu zijn ze collega's bij Lengkeek Staalbouw. Nick werkt in de buitendienst en Marlon in de werkplaats. Beiden hebben ze het reuze naar hun zin.

Nick: "Mijn vader is mijn grote voorbeeld. Hij is al 39 jaar voorman in de buitendienst bij een ander bedrijf en ik wist al vrij snel dat ik dat ook wilde. Op mijn 14^e ben ik bij dat bedrijf twee jaar stage gaan lopen. Daarna volgde ik de BBL-opleiding constructiebank-

werker met daarbij MAG-lassen. Zo kwam ik erachter dat ik meer aanleg had voor het lassen dan voor het bankwerken. Na mijn vaste contract heb ik nog een half jaar gewerkt en solliciteerde vervolgens bij Lengkeek. Hier ben ik nu tien maanden en voel me helemaal

op m'n plek. Heerlijk buiten in de montage, met een klein groepje jongens nieuwe constructies maken met steeds weer nieuwe taken. Ik moet ook zeggen dat ik heel erg geboft heb met Rudi, mijn voorman. Hij heeft zelf vier zonen en dat merk je. Hij weet dat alle begin moeilijk is en snapt dat ik nog veel moet leren. Maar daar neemt hij dan ook alle tijd voor. Nu ben ik al een heel stuk verder merk ik. Durf nu ook initiatief te tonen, zelfstandig dingen aan te pakken. En dat is belangrijk. Als je maar gaat zitten afwachten totdat je een opdracht krijgt, kom je er niet."

Brede ontwikkeling

Marlon begon anderhalf jaar geleden als stagiair bij Lengkeek, waarna hij het BBL-traject in ging. Inmiddels heeft hij sinds 1 augustus zijn vaste contract op zak. Hij glundert als hij dit vertelt: "Ja, dat is natuurlijk helemaal geweldig, meteen een vaste baan. Net als Nick, heb ik het hier ook erg naar

m'n zin. Elke dag leer ik wel iets nieuws, maar daar moet je ook voor open staan. Van de zomer heb ik vier weken in het magazijn gestaan. Mocht ik de 'boutenlijsten' klaar maken. Dat zijn de spullen die de jongens in de montage die dag nodig hebben. Hartstikke verantwoordelijk werk dus, want als ik niet de goede spullen meegeef, hebben zij een probleem. Dat beviel me heel goed. Precies wat ik wil: mijn horizon verbreden. Ik ben daarom ook met mijn lascertificaten bezig en ik wil een cursus elektrotechniek volgen. Wie weet wil ik op termijn ook wel eens kijken hoe het in de buitendienst is. Laat mij maar veel dingen leren. En daar krijg ik hier alle kansen voor." Nick sluit ook af met zijn ambitie: "Zelf voorman worden in de montage, met mijn eigen groepje op pad. Dat is geweldig. Je moet het samen oplossen, volledig op elkaar kunnen vertrouwen. Prachtig."

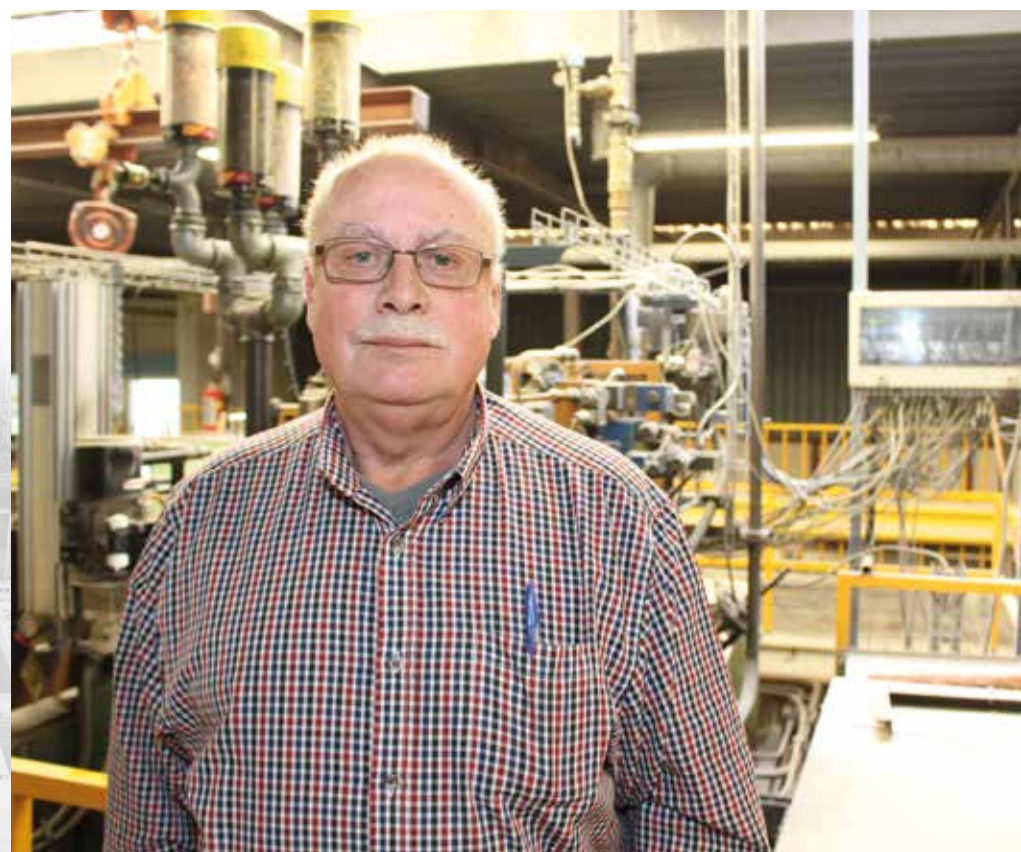

DE TROTS VAN EEN LEVENSGENIETER

In 1971 begon automonteur Hans de Haan (64) als bankwerker bij Gouda Refractories waar zijn vader ook werkte. Hij werkte zich op tot hydrauliekmonteur, via werkplaatschef tot Hoofd Technische Dienst. Over vier maanden gaat hij met vervroegd pensioen. Hij kijkt terug op een groot aantal prachtige jaren, waarin Gouda Refractories 'een mooi bedrijf' is geworden. Maar eerst moet hij even uitleggen waarom hij in 1978 toch ontslag nam ...

Hans moet om zichzelf lachen als hij herinnerd wordt aan deze 'jeugdzonde'. "Ja, ik kon toen een baan krijgen als opzichter bij het Gas- en Energiebedrijf. De buitendienst trok me wel aan, dus heb ik de kans gegrepen. Ik begon daar in oktober en trok op mijn huurfietsje

(Hfl 2,50 in de week) de polder in. Dat het in 1978 een van de strengste winters ooit zou worden, kon ik niet weten. Wat heb ik afgezien! Ik was dolblij dat Gouda me na deze uitstap graag terug zag komen. Een warm weerzien, zullen we maar zeggen."

“Sindsdien heb ik mijn hart verpand aan Gouda. Het is een mooi modern bedrijf, met een prachtig ambachtelijk product. Het is toch indrukwekkend dat al die multinationals over de hele wereld voor ‘onze’ vuurvaste stenen en betonnen kiezen? Dat heeft me altijd trots gemaakt en is ook steeds de drive voor me geweest om mezelf te blijven ontwikkelen. Zodat ik zo goed mogelijk die machines aan het werk kon houden om bij te dragen aan dat mooie product. Maar ik ben heus geen

heilig boontje hoor. Ik zag mijn zus worstelen op de hbs en dacht van ‘ik ga wel voetballen’. Wat ik tot mijn 35^e met succes en veel plezier heb gedaan bij De Jodan Boys. Op het laatst was het natuurlijk meer om het feesten dan het voetballen. Ondertussen volgde ik de avondschoon en ben me blijven ontwikkelen. Lassen, hydrauliek, management, plc- en elektrotechniek. Ik heb het er allemaal in de avonduren bijgedaan en dat zeg ik nu ook tegen die jonge jongens die nu binnen komen: blijf studeren,

ontwikkel jezelf anders kom je er niet. En dat is ook het mooie van dit bedrijf. Je hebt hier alle mogelijkheden en de vrijheid om dingen te leren, zelf uit te zoeken. Dat is ook nodig, want ik heb het gevoel dat het onderwijs wel is afgegleden.”

Lekker genieten

Hans ziet niet op tegen ‘het zwarte gat’ na zijn pensioen. “Nee, ik blijf automonteur hè? Ik heb een oude Yamaha-motor en een Triumph Spitfire die ik helemaal aan het opknappen ben. Dat handwerk

blijft genieten. En over genieten gesproken: ik ben lid van het Goudsch Sigaren Genootschap. Eens in de zoveel tijd hebben we proeverijen. Sigaren, whiskey, lekker eten. Zoals het genootschap zegt: voor alle levensgenieters en daar hoor ik wel bij. Daarnaast vind ik het heerlijk om met mijn vrouw Bets tijd te besteden aan onze acht kleinkinderen en help ik mijn zus graag op haar boerderijtje in Den Hout. Tenminste ... als het mooi weer is!”

EEN ‘GIETERFREAK’ IN HART EN NIEREN

Rob den Breejen (60) is assistent-ploegleider bij Nedstaal. Toen hij 13 jaar was, ging hij werken bij de groenteboer, daarna bij de bakker. Op zijn 18^e solliciteerde hij als kraandrijver bij het bedrijf waar zijn vader en broer al werkten: Nedstaal. Een kraandrijver hadden ze niet nodig, maar in de productie konden ze nog wel wat handjes gebruiken. Rob nam de kans aan. Het betaalde goed (Hfl 1.002,- per maand) en als vrijgezel maakte hij zich niet druk om de nachtdiensten.

“Ik verveel me hier na al die jaren nog niks. Maar die diensten gaan me wel steeds zwaarder vallen. Vroeger kon ik maar doorgaan, maar nu moet ik ’s middags echt een dutje doen. Weet je, de hitte nekt je op een gegeven moment. Van de zomer was het op het bordes 48° C en bij de pannen 68° C. Wat voor een hittebestendige kleding je dan ook aan hebt: het zijn als het ware tropen-jaren. Als je in het buitenland zou werken, zouden die dubbel tellen. Hier natuurlijk niet. Dus ik heb nog zes jaar te gaan. Maar ik klaag niet hè? Hier heb ik voor gekozen en loop, sjouw en til nog steeds met veel plezier. Gelukkig kan ik het nog. En het is prachtwerk waarbij ik alle kansen heb gekregen. Ik heb hier alles gedaan en me weten op te werken tot assistent-ploegleider. Als ik had gewild, had ik zelfs ploegleider kunnen worden, maar dat was niks voor mij. Dan moet je veel te veel vergaderen. Laat mij maar op de werkvloer staan en die 18 jongens begeleiden. Het liefst in de gieterij, want ja dat is toch écht mijn afdeling, ik ben een gieterfreak.”

Pretparken bezoeken

“Nu vallen de diensten me wel

zwaar, maar vroeger zag ik daar alleen de voordelen van in. Ach dat is ook de leeftijd, je kon maar doorgaan. Maar dankzij de diensten had ik overdag veel meer tijd dan al die andere mannen om me heen. Ik kon de kinderen naar school brengen, hoefde niet zonodig op zaterdag naar het Zuidplein – ja, ik ben een echte Rotterdammer – om te shoppen en kon ik ’s middags heerlijk zeilen en vissen. Nu ook nog. Samen met mijn

vrouw Irma heb ik drie dochters die zeven kleinkinderen hebben voortgebracht. Dan gaat de telefoon en is het ‘Opa welke dienst heb je? Kun je dan komen oppassen?’ Of ‘Ga je dan mee naar de Efteling?’. Heerlijk is dat.”

Jeugdsentiment

“Ja, het heeft allemaal z’n voor- en nadelen. Het is een kwestie van iets rustiger aan doen, genoeg slaap pakken. Het zeilen en vissen heb ik

opgegeven, net zo als de kampeervakanties in Zuid-Frankrijk. In 1974 zijn mijn vrouw en ik op Tenerife verloofd, onze eerste vliegvakantie. Toen zeiden we al ‘Later komen we hier nog eens terug’. Zo gezegd, zo gedaan. Toen Irma negen jaar geleden ziek werd, hebben we de Alpenkreuzer verkocht en sindsdien gaan we elk jaar in september terug naar Tenerife. Heerlijk, even tot rust komen.”

NIEUWE KANSEN VOOR JONGEREN IN GHANA

Andus Group geeft jongeren graag de kans om een mooi vak te leren. Dat is een bevoegenheid en een maatschappelijke verantwoordelijkheid. Vandaar dat Andus van harte het initiatief van Stichting TroTro financieel ondersteunt om een praktijkschool vakonderwijs te bouwen in Ghana.

Dorpshoofden en andere opinie-leiders in het Asutifi-district benaderden TroTro om te kijken of er iets gedaan kon worden aan de grote werkloosheid onder de jeugd. Na afloop van de leerplicht op het 15^e jaar, verlaten veel jongeren zonder diploma de Junior High School. Een groot aantal leerlingen heeft gewoon geen geld om een

vervolgopleiding te volgen. Andere leerlingen vallen uit omdat ze niet worden toegelaten vanwege hun onvoldoende eindresultaat van de Junior High School. Zelf signaleerde TroTro bij herhaling een tekort aan bekwame vaklieden bij de bouwprojecten die uitgevoerd werden. Daarnaast blijkt steeds opnieuw dat het onderhoud van

gebouwen en materialen in Ghana te weinig aandacht krijgt. Met al deze feiten in het achterhoofd ontstond het idee om een praktijkschool te bouwen in Hwidiem. Hier leren de leerlingen een vak door te doen. Een onderwijsconcept dat goed past bij de doelgroep, namelijk leerlingen voor wie het niet haalbaar is om verder theoretisch

middelbaar onderwijs te volgen. De werkzaamheden zijn in volle gang. De vloeren zijn gestort, de muren gemetseld en het dak kan erop! Nog even en de eerste leerlingen kunnen de school betreden en starten met 'learning by doing'.

TANZANIA ... HERE I COME!

Lennart Vos (20) heeft na zijn BBL-opleiding tot constructiebankwerker sinds een jaar een vast contract bij RijnDijk Construction Noord. In de tijd dat hij zijn opleiding volgde, heeft hij zich gespecialiseerd als lasser en zoals hij zelf zegt: "In de praktijk heb ik alles geleerd en mijn certificaten gaandeweg gehaald." Lennart staat open voor alle uitdagingen die je maar kunt bedenken. Maar of hij zelf had bedacht dat hij twee weken naar Tanzania uitgezonden zou worden ... ?

RijnDijk Construction realiseert momenteel de nieuwe terminal III op Julius Nyerere International Airport in Dar es Salaam, Tanzania. Er was gespecialiseerd laswerk nodig aan de kolommen door een lasser die de juiste certificaten had. RijnDijk stelde Lennart voor de uitdaging: kun je en wil je dat? Lennart greep de kans met beide handen aan.

Opeens in het vliegtuig

"Ik was eigenlijk nog nooit 'buiten de deur' geweest, ja op een paar

vakanties met mijn ouders na. En dan krijg je opeens zo'n vraag. Geen moment heb ik getwijfeld, prachtig! Maar dan gaat alles opeens in een stroomversnelling, prikken halen, koffer pakken en binnen een week zit je dan in het vliegtuig, eigenlijk best wel spannend. Zeker omdat mijn Engels niet echt geweldig is. Maar het ging buitengewoon goed, ik werd goed opgevangen bij aankomst, werd naar een huisje in het ambassadegebied gebracht en hoefde me nergens zorgen om te maken.

Kom maar op!

"En dan kom je op het werk 'als specialist'. Ik vond het helemaal geweldig. Behalve dan de temperatuur. Het was tussen de 36 en 40° C en als lasser ben je helemaal aangekleed. Dat was heftig, zeker omdat ik in het begin vergat genoeg te drinken en wat moeite had met eten. Je moet dan wel even doorbijten, maar je leert er snel genoeg van. Ja, het was prachtig, om zo op jezelf aangewezen te zijn. Je ging aan de slag, maar dan kom je ook voor problemen te staan.

Hoe los ik dit nu op? Je moet echt nadenken als het zo 1,2,3 niet lukt. En daarbij werd ik ook steeds geconsulteerd door de mensen van de BAM, ging met hen aan het tekenen en het werk voorbereiden. Echt fantastisch dat ik die kans en het vertrouwen heb gekregen. Dit smaakt naar meer. Ik wil zoveel mogelijk blijven leren en ervaringen op doen, dus als er een klus is ... Laat ze maar bij mij komen!"

SPECIAL STEEL RUN GROOT SUCCES

Op 12 september 2015 werd voor de vijftiende keer de Ronde van Nedstaal gelopen. Een hardloopevenement voor bedrijventeams, individuele lopers en kinderen op het terrein van Nedstaal. De opbrengsten gaan naar een goed doel. Dit jaar was het Jeugdsportfonds uitverkoren. Het Jeugdsportfonds creëert sportkansen voor kinderen van 4 tot 18 jaar die om financiële redenen geen lid kunnen worden van een sportvereniging. In totaal werd € 10.490,- opgehaald. Daarmee kunnen twee schoolklassen kinderen van vier tot achttien jaar, een jaar lang van sporten!

Christa Maliepaard is werkzaam bij Nedstaal op de afdeling Finance. Maar in dit verband veel belangrijker: ze is een fanatiek hardlooperster en een van de drijvende krachten achter de Ronde van Nedstaal. Christa: “Maar ik niet alleen hoor! Dan moet je ook Pieter Klem, Monica Gortzak, Ton Broeders en Sjoerd van de Knaap noemen. Wij zijn het organiserend comité. En dan zijn er ook nog tientallen vrijwilligers en leveranciers die meewerken. Bijvoorbeeld Ger de Goede, een gepensioneerd werknemer die op zijn 76e nog de bardienst heeft gedraaid. Of Bram van Houwelingen, ook een gepensioneerd. Hij en z’n dochter waren verantwoordelijk voor de EHBO. Ach te veel mensen om op te noemen.”

Getraind aan de start

“Het is zó leuk en bevredigend om al die mensen enthousiast bezig te zien voor het goede doel. Dit jaar hadden we 183 lopers verdeeld over de verschillende wedstrijden: de jeugdlloop (500 en 1.000 meter), de individuele wedstrijd (5 en 10 kilometer) en de bedrijvenloop (5 kilometer) met drie Nedstaalteams. Die natuurlijk goed voorbereid aan de start verschenen, want Pieter en ik hebben in de aanloop naar het evenement hardlooptrainingen aangeboden. Ja, we zijn fanatiek genoeg.”

Foutje

“Wat een hectiek op zo’n dag! Dan slaak je wel een diepe zucht als alles goed is verlopen. En ben je trots op die hartstikke mooie

opbrengst voor het Jeugdsportfonds. De cheque en prijzen werden overigens uitgereikt door Europees kampioene Elisabeth Willeboordse, die op de Olympische Spelen in Peking (2008) een bronzen medaille veroverde met judo (-63 kg).

Het was alleen een beetje jammer dat ‘de speaker’ in eerste instantie het verkeerde bedrijventeam tot winnaar had uitgeroepen, maar dat hebben we daarna natuurlijk direct rechtgetrokken: Grontmij was de onbetwiste winnaar!”

ANDUS GROUP SERVING THE INDUSTRY

Andustry news is een uitgave van Andus group
Andustry news verschiint diverse malen per jaar. Het blad beoogt zowel werknemers als klanten en toeleveranciers op de hoogte te houden van ontwikkelingen binnen Andus Group.

Redactiecommissie

Kris Rooijackers
Jennifer van Rijn
Niels Wibier

Lay-out en Realisatie

HOW communicatie | creatie

Redactieadres

Voorstraat 56
4132 AS Vianen

Andus Group BV
Vianen / Tel. 030 - 211 58 00

FIB Industries BV
Leeuwarden / Tel. 058 - 294 59 45

Gouda Refractories BV
Gouda / Geldermalsen
TEL. 0182 - 59 14 00

Nedstaal BV
Alblasserdam / Tel. 078 - 692 37 00

Van Voorden Castings bv
Zaltbommel / Tel. 0418 - 57 12 00

Gouda Vuurvast Belgium NV
Wijnegem / Tel. +32(0)3 - 326 57 00

Gouda Vuurvast Services BV
Gouda / Tel. 0182 - 59 14 00

Gouda Feuerfest Deutschland GmbH
Bochum / Tel. +49 (0)2154 - 888 700

ISS Projects stro
Košice / Tel. +42 155 729 92 27

Lengkeek Staalbouw BV
Hoogvliet RT / Tel. 010 - 416 16 44

Armada Janse BV
Budel / Tel. 040 - 256 19 11

Armada Mobility BV
Nieuwegein / Tel. 030 - 246 95 00

Armada Rail BV
Nieuwegein / Tel. 030 - 246 95 92

HSM Offshore BV
Schiedam / Tel. 010 - 427 92 00

HSM Steel Structures BV
Schiedam / Tel. 010 - 427 92 00

Rijndijk Construction BV
Eindhoven / Budel / Schagen
Tel. 040 - 246 72 28